

1. Keressük meg az alábbi mátrixok összes (komplex) sajátértékét és sajátvektorát! Írjuk le az $\mathbf{x} \mapsto A\mathbf{x}$ és $\mathbf{x} \mapsto B\mathbf{x}$ leképezések hatását \mathbb{R}^2 -ben!

$$A = \begin{bmatrix} 0 & 1 \\ 1 & 0 \end{bmatrix} \quad B = \begin{bmatrix} 0 & -1 \\ 1 & 0 \end{bmatrix} \quad C = \begin{bmatrix} 4 & -4 & 1 \\ 1 & -1 & 0 \\ -2 & 4 & 1 \end{bmatrix} \quad D = \begin{bmatrix} 3 & 1 & -3 \\ 0 & 1 & 0 \\ 2 & 1 & -2 \end{bmatrix}$$

Megoldás: A sajátértékei az $|\lambda I - A| = \lambda^2 - 1 = 0$ megoldásai: ± 1 , az 1-hez tartozó sajátvektorai az $(A - I)\mathbf{x} = \mathbf{0}$ megoldásaiból $t \cdot \begin{bmatrix} 1 \\ 1 \end{bmatrix}$, a -1 -hez tartozó sajátvektorai pedig az $(A + I)\mathbf{x} = \mathbf{0}$ megoldásaiból $t \cdot \begin{bmatrix} -1 \\ 1 \end{bmatrix}$ ($t \neq 0$).

B -nek valós sajátértékei és sajátvektorai nincsenek, komplex sajátértékei $\pm i$, az i -hez tartozó sajátvektorai az $\begin{bmatrix} i \\ 1 \end{bmatrix}$ -nek, a $-i$ -hez tartozó sajátvektorai a $\begin{bmatrix} -i \\ 1 \end{bmatrix}$ -nek nem $\mathbf{0}$ skalárszorosai.

C karakterisztikus polinomja $|C - \lambda I| = -\lambda^3 + 4\lambda^2 - 5\lambda + 2 = -(\lambda - 1)^2(\lambda - 2)$, így C sajátértékei 1 és 2. Az 1-hez tartozó sajátvektorok a $(C - I)\mathbf{x} = \mathbf{0}$ nem nulla megoldásai:

$$\begin{bmatrix} -t \\ -\frac{1}{2}t \\ t \end{bmatrix} = \frac{t}{2} \begin{bmatrix} -2 \\ -1 \\ 2 \end{bmatrix} \quad (t \neq 0), \text{ a 2-höz tartozó sajátvektorok pedig a } (C - 2I)\mathbf{x} = \mathbf{0}$$

megoldásaiból $\begin{bmatrix} -\frac{3}{2}t \\ -\frac{1}{2}t \\ t \end{bmatrix} = -\frac{1}{2}t \begin{bmatrix} 3 \\ 1 \\ -2 \end{bmatrix} \quad (t \neq 0).$

D karakterisztikus polinomja $-\lambda(\lambda - 1)^2$, sajátértékei 0 és 1, a 0-hoz tartozó sajátvektorai $\begin{bmatrix} 1 \\ 0 \\ 1 \end{bmatrix}$ nem $\mathbf{0}$ skalárszorosai, az 1-hez tartozó sajátvektorai a $\begin{bmatrix} -1 \\ 2 \\ 0 \end{bmatrix}$ és $\begin{bmatrix} 3 \\ 0 \\ 2 \end{bmatrix}$ vektorok nem $\mathbf{0}$ lineáris kombinációi.

Az A mátrixszal való balszorzás az $\begin{bmatrix} x \\ y \end{bmatrix}$ vektort $\begin{bmatrix} y \\ x \end{bmatrix}$ -be, tehát az $y = x$ egyenesre való tükrözésnél kapott tükörképébe viszi. A B mátrixszal való balszorzás az $\begin{bmatrix} x \\ y \end{bmatrix}$ vektort $\begin{bmatrix} -y \\ x \end{bmatrix}$ -be viszi, tehát ez a leképezés az origó körüli 90° -os elforgatás. (A D vektor sajátvektoraiból és sajátértékeiből leolvasható, hogy a D -vel való balszorzás pedig \mathbb{R}^3 -nak a $\begin{bmatrix} -1 \\ 2 \\ 0 \end{bmatrix}$ és $\begin{bmatrix} 3 \\ 0 \\ 2 \end{bmatrix}$ vektorok síkjára való vetítése az $\begin{bmatrix} 1 \\ 0 \\ 1 \end{bmatrix}$ vektor irányában.)

2. Mutassuk meg, hogy bármely 3×3 -as valós mátrixnak van valós sajátvektora.

Megoldás: Egy 3×3 -as valós mátrix karakterisztikus polinomja ($|A - \lambda I|$) harmadfokú valós polinom, így van valós gyöke (például azért, mert a nem valós gyökei konjugált párokat alkotnak). Ehhez a valós λ -hoz az $(A - \lambda I)\mathbf{x} = \mathbf{0}$ egyenletrendszer adja meg a sajátvektorokat, és ehhez a Gauss-módszer segítségével találunk valós megoldást, tehát van valós sajátvektor.

3. Melyek igazak egy A négyzetes mátrixra? Amelyik igaz, azt bizonyítsuk, amelyik nem, arra adjunk ellenpéldát.

- a) \mathbf{v} sajátvektora A -nak $\Rightarrow \mathbf{v}$ sajátvektora A^2 -nek;
 b) \mathbf{v} sajátvektora A^2 -nek $\Rightarrow \mathbf{v}$ sajátvektora A -nak;

Megoldás: a) Ha $A\mathbf{v} = \lambda\mathbf{v}$, akkor $A^2\mathbf{v} = A(\lambda\mathbf{v}) = \lambda A\mathbf{v} = \lambda^2\mathbf{v}$, tehát \mathbf{v} sajátvektora A^2 -nek λ^2 sajátértékkel.

b) Ez az állítás nem igaz: vegyünk egy olyan lineáris transzformációt, amely egy \mathbf{v} és egy \mathbf{w} független vektort felcserél; ennek a négyzete helybenhagyja \mathbf{v} -t (és \mathbf{w} -t is).

Ilyen például a sík tükrözése a $y = x$ egyenesre. Ennek \mathbf{i} nem sajátvektora, de a leképezés négyzete az identikus transzformáció, amely mindent helybenhagy, tehát minden vektor sajátvektora 1 sajátértékkel.

4. Legyen A 2×2 -es valós mátrix. Tegyük föl, hogy az alábbi négy állítás közül pontosan egy nem igaz. Melyik lehet az?
- A rangja legfölbbebb 1.
 - A -nak van sajátvektora.
 - $A^2 = A$.
 - A 0 sajátértéke A -nak.

Megoldás: Az, hogy 0 sajátértéke A -nak, azt jelenti, hogy van olyan nem nulla vektor, amit A $\mathbf{0}$ -ba visz, azaz $\text{Ker } A \neq \mathbf{0}$. A dimenziótétel miatt ez 2×2 -es mátrixra ekvivalens az a) állítással. Mivel pontosan egy állítás hamis, a)-nak és a vele ekvivalens d)-nek igaznak kell lennie. Viszont d)-ből következik b), tehát csak a c) lehet hamis. Ilyen transzformáció valóban van: az \mathbf{i}, \mathbf{j} báziselemekre hasson úgy, hogy $\mathbf{i} \mapsto \mathbf{j} \mapsto \mathbf{0}$ (ennek a négyzete 0), vagyis az A mátrix $\begin{bmatrix} 0 & 0 \\ 1 & 0 \end{bmatrix}$.

5. A mátrix felírása nélkül állapítsuk meg, mik a (valós) sajátértékei és sajátvektorai a következő lineáris transzformációknak:
- \mathbb{R}^3 tükrözése az $(1, 2, 2)$ vektorra merőleges, az origón átmenő síkra;
 - \mathbb{R}^3 90° -os elforgatása az x tengely körül;
 - \mathbb{R}^2 merőleges vetítése az $y = 2x$ egyenesre;
 - az $(1, 0, 2)$ vektorral való vektoriális szorzás \mathbb{R}^3 -ben;

Megoldás:

- A sík nem nulla vektorai lesznek sajátvektorok 1 sajátértékkel, a síkra merőleges vektorok (tehát az $(1, 2, 2)$ nemnulla többszörösei) -1 sajátértékű sajátvektorok. A $\mathbf{0}$ vektort nem tekintjük sajátvektornak!
 - Csak az x tengellyel párhuzamos nem nulla vektorok lesznek sajátvektorok 1 sajátértékkel.
 - Az egyenessel párhuzamos nem nulla vektorok $(t(1, 2),$ ahol $t \neq 0)$ sajátvektorok 1 sajátértékkel, a síknak az egyenesre merőleges nem nulla vektorai $(t(2, -1),$ ahol $t \neq 0)$ pedig sajátvektorok 0 sajátértékkel.
 - $(1, 0, 2) \times \mathbf{v}$ merőleges \mathbf{v} -re, tehát csak akkor lehet egyúttal párhuzamos is, ha a vektoriális szorzat $\mathbf{0}$, azaz \mathbf{v} párhuzamos az $(1, 0, 2)$ vektorral. Így a sajátvektorok ebben az esetben a $t(1, 0, 2),$ ($t \neq 0)$ vektorok 0 sajátértékkel. (Megjegyzés: ha a transzformáció mátrixát komplex mátrixnak tekintjük, akkor több sajátvektor és sajátérték is lesz — a b) feladatban is —, de ez a mátrixnak a \mathbb{C}^3 -ön való hatására érvényes.)
6. Keressük meg azt a 3×3 -as mátrixot, amelynek sajátértékei 1, 2 és 3, és ezekhez tartozó sajátvektorok rendre $\mathbf{v}_1 = (1, 2, 1), (0, 1, -1)$ és $(1, 0, 2)$.

Megoldás: Olyan mátrixot kell keresni, amely az adott vektorokat az 1-szeresükbe, 2-szeresükbe, illetve 3-szorosukba viszi. Azaz az

$$X \begin{bmatrix} 1 & 0 & 1 \\ 2 & 1 & 0 \\ 1 & -1 & 2 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 1 & 0 & 3 \\ 2 & 2 & 0 \\ 1 & -2 & 6 \end{bmatrix}$$

mátrixegyenletet kell megoldani. Mivel a megadott három vektor lineárisan független (ha nem lenne az, akkor nem is lenne egyértelmű a keresett mátrix, vagy esetleg nem létezne), ez megoldható úgy, hogy beszorzunk a jobb oldali mátrix inverzével:

$$X = \begin{bmatrix} 1 & 0 & 3 \\ 2 & 2 & 0 \\ 1 & -2 & 6 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} 1 & 0 & 1 \\ 2 & 1 & 0 \\ 1 & -1 & 2 \end{bmatrix}^{-1} = \begin{bmatrix} 7 & -2 & -2 \\ 4 & 0 & -2 \\ 8 & -3 & -1 \end{bmatrix}$$